



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE
ZAGREB
Frankopanska 1

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	24.10.2019. 10:37:14		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/19-01/118	376-08		
Uredžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-19-3	spis	0	

ni broj: UsII-425/19-7

U I



PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Zagvozd, Zagvozd, Franje Tuđmana 65., zastupana po punomoćniku [redacted] odvjetnici iz Rijeke,

radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanje visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 25. rujna 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/15-11/657, urbroj: 376-05-3-19-26 od 3. srpnja 2019.

II. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi naknadi troškove spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 15 dana od primitka ove presude.

III. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika pod točkom I. izreke utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine Zagvozd prema evidenciji Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižnog odjela Imotski, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta, broj: 4/17 (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio ovog rješenja. Točkom II. utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama navedenim u odluci Općinskog vijeća o nerazvrstanim cestama na području Općine Zagvozd (klasa: 340-01/13-01/68, urbroj: 2129/06-01-13-01 od 22. rujna 2013.) i Potvrdi Općine Zagvozd (klasa: 340-01/19-01/04, urbroj: 2129/06-02-19-01 od 23. travnja 2019.), koje su sastavni dio ovog

rješenja, koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu Općine Zagvozd i na kojima HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Točkom III. izreke određeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. i II. ovog rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom IV. izreke utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Imotski ili podredno, Područnom uredu za katastar Split – Ispostave Imotski, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenim u članku 6. i 7., stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (N.N. br. 152/11., 151/14. i 95/17.). U točki V. izreke utvrđuje se da Općina Zagvozd ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 30. prosinca 2015., a točkom VI. obvezuje se tužitelj u roku od osam dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini Zagvozd. Točkom VII. obvezuje se tužitelj u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja platiti Općini Zagvozd naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu, drugu, treću i četvrtu godinu i dostaviti dokaz o uplati naknade. Svaka slijedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VIII. izreke obvezuje se Općina Zagvozd omogućiti tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja.

Protiv navedenog rješenja tuženika tužitelj je pokrenuo upravni spor iz svih zakonom propisanih razloga. Navodi da je nadležnost tuženika propisana člankom 12. ZEK-a koji između ostalog u stavku 1. točki 11. propisuje da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općeg dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Stvarna nadležnost tuženika propisana je zakonom i ne može se prenijeti na stranke u postupku, a što je tuženik u osporenom rješenju upravo učinio prenijevši nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. U članku 5. stavak 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (Narodne novine, broj 152/11., 151/14. i 95/17.) određeno je da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. Odredbom članka 17. stavak 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.) propisano je da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka ni samih stranaka, a javnopravna tijela dužna su tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost. Iz navedenog je razvidno da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za utvrđenje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora koji je stranka u postupku, a koje stajalište, uzевši u obzir gore navedene zakonske i podzakonske norme zauzeo i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudama poslovni broj: UsII-234/18 i UsII-321/18. Predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev kojim se poništava pobijano rješenje tuženika i predmet vraća tuženiku na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženik ističe da se pri donošenju osporenog rješenja držao stavova Suda iznesenih u nizu presuda koje nabraja, a da presude navedene u tužbi u potpunosti odstupaju od svih dosadašnjih stavova Suda. Infrastrukturni operator je utvrđen na temelju izjave tužitelja broj: 148/2016 od 9. siječnja 2017. Količina i vrsta elektroničke komunikacije infrastrukture i druge povezane opreme je utvrđena u Elaboratu o pravu puta broj: 4/2017 i to na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici, što je vidljivo iz Tablice 1. koja je sastavni dio Elaborata. Visina naknade za pravo puta utvrđena je na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine a što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova koji su sastavni dio Elaborata za pravo puta i Tablice 1. Iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu nekretnine propisane su člankom 6. i 7. stavcima 1., 2. 3. i 4. Pravilnika kako je navedeno u osporenom rješenju. Dakle, svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta su utvrđeni u postupku i navedeni u osporavanom rješenju zbog čega se ne može zaključiti da je tuženik svoju stvarnu nadležnost prenio na tužitelja kao stranku u postupku. Navodi da je tablica iz osporavanog rješenja (popunjena sa svim potrebnim podacima) razmijenjena između tužitelja i zainteresirane osobe tijekom postupka, što je vidljivo iz spisa. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

U odgovoru na tužbu zainteresirana osoba, Općina Zagvozd se poziva na članak 5. stavak 3., članak 6. i članak 7. stavak 1. - 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta. Navodi da iz citiranih odredbi Pravilnika je razvidno da tužitelj neosnovano smatra da je tuženik na tužitelja kao infrastrukturnog operatora prenio nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta. Naime, tuženik je bio ovlašten od tužitelja prikupiti sve potrebne podatke i dokumente o njegovoj elektroničkoj komunikacijskoj infrastrukturi te su po pribavi svih potrebnih podataka i dokumenata parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta nedvojbeno utvrđeni već odredbom članka 7. Pravilnika, a kojom odredbom je točno propisan način obračuna visine naknade za pravo puta. Naglašava da je u točki I. pobijanog rješenja tuženik nedvojbeno utvrdio na kojim nekretninama tužitelj ima pravo puta, a kada se te nekretnine uvrste u Tablicu 1. onda se s obzirom na odredbu članka 7. Pravilnika može utvrditi visina naknade za pravo puta. Poziva se na presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u kojima je sud i prije i nakon donošenja presuda na koje se poziva tužitelj potvrdio dosadašnju praksu tuženiku prilikom rješavanja problematike oko prava puta. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan uz naknadu troškova spora.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Osporeno rješenje tuženika doneseno je pozivom na odredbu članka 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) povodom zahtjeva zainteresirane osobe za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na području zainteresirane osobe, kao i da se utvrdi visina naknade prava puta za istu.

Navedenom odredbom Zakona propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Nadalje, člankom 29. istog Zakona u stavku 1. je propisano da se za pravo puta na općem dobru i na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ovog Zakona plaća naknada za pravo puta iz članka 28. a izračun i visina naknade te način plaćanje naknade propisuju se

Pravilnikom koji donosi Vijeće agencije, pri čemu visina naknade mora predstavljati pravičan razmjer između prava vlasnika nekretnine i interesa operatora elektroničkih komunikacijskih usluga te javnog interesa za razvoj tržišta elektroničkih komunikacija. Prema stavku 2. istog članka Zakona naknada za opće dobro i nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske te jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave plaća se godišnje, po četvornom metru zemljišta koje se upotrebljava za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu iz članka 27. stavka 5. ovog Zakona, a utvrđuje se jednoznačno za pojedinu vrstu nekretnina ili za opće dobro na cijelom području Republike Hrvatske.

U provedenom postupku su za rješenje ove upravne stvari utvrđene odlučne činjenice koje među strankama nisu sporne, već je za tužitelja sporno može li tuženik utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenijeti na tužitelja i je li time postupio protivno odredbama Zakona o općem upravnom postupku o stvarnoj nadležnosti, pri čemu se tužitelj poziva na presude ovog Suda u kojima je izraženo stajalište da povreda nadležnosti postoji.

Međutim, ovaj Sud već u svojoj presudi poslovni broj: UsII-334/19 od 19. rujna 2019., u povodu identičnih tužbenih navoda tužitelja, ocijenio da tuženik donošenjem rješenja kojim je odredio parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta, na način kako je to utvrđeno u izreci osporenog rješenja, nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti i nije prenio nadležnost na tužitelja koji je stranka u postupku, slijedom čega nije osnovan prigovor povrede odredbe članka 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama u vezi s člankom 17. stavak 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku.

Nadalje, na sjednici svih sudaca ovog Suda održanoj dana 17. rujna 2019. donesen je zaključak da u primjeni članka 27. i članka 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama, Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta koje je sastavni dio rješenja.

Naime, ocjenjujući provedeni postupak, s obzirom na prirodu ove upravne stvari, Sud nalazi da tuženik nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti već je u okviru svoje zakonske ovlasti izrijekom osporenog rješenja u kojoj su dani jasni i konkretni parametri za određivanje visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmetom ovog postupka, a koji proizlaze iz priloga koji su sastavni dio osporenog rješenja i jasnih odredbi članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (Narodne novine, broj 152/11., 151/14. i 95/17.) pravilno riješio ovu upravnu stvar. Sukladno navedenom članku Pravilnika visina naknade za pravo puta se izračunava prema površini zemljišta koja se koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje elektroničke komunikacijske infrastrukture a tužitelj nesporno raspolaže s tim podacima za koje je dužan plaćati naknadu, a koje su unesene u Elaborat za pravo puta podzemne i nadzemne EKI, broj: 4/2017 koji je sam izradio i koji je sastavni dio osporenog rješenja. Nadalje, navedena odredba Pravilnika daje formulu za izračun svake od površina za koje se plaća naknada.

Prema tome osporeno rješenje sadrži nesporno utvrđene nekretnine na kojima se nalazi elektronička komunikacijska infrastruktura a Elaborat koji je sastavni dio rješenja sadrži površine za koje se plaća naknada, dok je formula za izračun dana u podzakonskom propisu, dakle sadržaj izreke osporenog rješenja ima sve elemente temeljem kojih se nedvojbeno može utvrditi visina naknade i nije protivan odredbi članka 98. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku o sadržaju izreke.

Slijedom navedenog, trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u izreci presude (točka I. izreke).

Odluka o naknadi troškova spora iz točke II. izreke donesena je na temelju odredbe članka 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima, tako da je zainteresiranoj osobi priznat zatraženi trošak sastava odgovora na tužbu po punomoćniku uvećan za PDV u ukupnom iznosu od 3.125,00 kn obračunato temeljem Tbr. 23.1., Tbr. 42. i Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 142/12., 103/14., 114/14. i 107/15.).

Odluka o objavi presude utemeljena je na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama (točka III. izreke).

U Zagrebu 25. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.

Za točnost otpis - ovlaštenu službenicu

